

CAPUT XVIII.

*De Juramento per partes sibi deferendo
vel referendo.*

§. 228.

In Casibus occultis pars jus habet adversario
juramentum, quod res non ita, ac illa
asserit, se habeat, deferendi.

§. 229.

Quod si is, cui Juramentum Litis decisi-
vum delatum fuerit, Probationem in contra-
rium pro conscientiae suae defensione obtule-
rit, ad eandem per sententiam admittendus
est.

§. 230.

Qui autem probationem in contrarium
pro conscientiae suae defensione in Processu
non obtulerit, per sententiam adstringendus
est, ut vel juramentum fuscipiat, vel illud
adversario referat, relatum vero juramentum
nulla admissa Exceptione fuscipiendum est,

§. 231.

§. 231.

Qui juramentum Litis decisivum suscep-
rit, quoad circumstantias ab adversario ad-
ductas in tantum solummodo juramentum præ-
stare tenetur, in quantum de circumstantiis
sciat & recordetur; circumstantias vero a se
ipso allatas juramento absolute confirmare
debet.

§. 232.

Litiganti in propria Causa Juramentum
Litis decisivum tam super propriis factis,
quam super alienis deferri potest. Contra
vero illi, qui non suo sed alterius nomine li-
tigat, Juramentum litis decisivum super pro-
priis duntaxat factis deferendum est.

§. 233.

Judex circumstantias juramento firmandas
exacte præfiniat, & siquidem illæ, super qui-
bus una Pars alteri Juramentum Litis decisi-
vum deferre velit, ad rem manifeste non per-
tineant, easdem omittat.

§. 234.

§. 234.

Is, quem ad juramentum Litis decisivum vel suscipiendum vel referendum obligari pronunciatum fuerit, si in loco judicii præsto sit, intra 3 dies, ex quo sententia in rem judicatam transierit, vel si sententia in ultima instantia lata fuerit, intra 14 dies a die communicatæ sententiæ numerandas suam ad unum alterumve declarationem judici scripto exhibere debet, secus juramentum relatum censeatur. A loco Judicii absenti judex Terminum pro ratione distantiae in sententia designet.

§. 235.

Quodsi declaraverit, se juramentum suscipere, dies juramento præstando dicatur, quo si juramentum non præstiterit, postea ad illud non admittendus, sed contrarium ejus, quod jurare debuisset, verum habendum est.

§. 236.

Si vero juramentum retulerit, vel declarationem suam præscripto tempore non porrexerit,

rexerit, pars adversa intra proximos 3. dies adsignationem diei pro præstatione juramenti expresse vel tacite relati petito; indeque die statuto juramentum dicito, secus contrarium ejus, quod jurare debuisset, verum habendum est.

C A P U T XIX

De juramento a judice deferendo.

§. 237.

Si alterutra pars super circumstantia gravi, & a qua litis decisio pendeat, probationem non quidem plenam, sed tamen semiplenam attulerit, & juramentum pro ea Circumstantia confirmanda obtulerit, judex eidem juramentum deferat.
